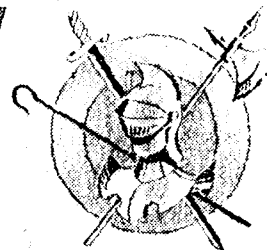

STRAŻ

i ZWIASTUN OBECNOŚCI CHRYSYSTUSA

OPOKA WIEKÓW
Okup za Wszystkich

— Abbakuk 2:1; Izajasz 21:11, 12.
"Na Straży Swej Stać Będą..."
"Przychodzi poranek, a także i noc."

ROK LXVI PAŹD.-LIST.-GRUD. 1991 Nr.4

SPIS RZECZY

Str.

"Ziemia zadrżała" - i upadła.....16
Podniesiony w wicherze.....19
Komentarze do Księgi Objawienia
(1879-1916)

"Na ziemi ucieszenie narodów z rozpaczą" (Łuk.
21:28). "Ale wam, którzy się boicie Imienia Mo-
jego, wnijdzie słońce sprawiedliwości." — Mal. 4:2.

STRAŻ

I ZWIASTUN OBECNOŚCI CHRYSTUSA

*Trzymiesięczne czasopismo ogłaszające wieczną Ewangelię
Wydawane przez*

FRANCUSKIE ZRZESZENIE WOLNYCH BADACZY PISMA ŚWIĘTEGO
11, Rue du Maréchal Joffre 62320 ROUVROY (France)

SENTINELLE

ET HERAUT DE LA PRESENCE DE CHRIST

*Périodique trimestriel annonçant l'Évangile éternel
et publié par*

L'ASSOCIATION FRANÇAISE DES LIBRES ÉTUDIANTS DE LA BIBLE
11, Rue du Maréchal Joffre 62320 ROUVROY (France)

Prix de ce numéro 8,00 francs
Abonnement annuel 30,00 francs
Cena jednego egzemplarza 8,00 franków
Roczna prenumerata 30,00 franków

Le Directeur de Publication : Antoine PAPAJAK

L'imprimeur-Éditeur : A.F.L.E.B.

11, Rue du Maréchal Joffre
62320 ROUVROY (France)

Rok LXVI

PAŹDZIERNIK–LISTOPAD–GRUDZIEŃ 1991

Nr. 4

«Ziemia zadrżała» - i upadła

"Błyskawice jego oświecają okrąg świata, co widząc ziemia zadrżała". – Psalm 97:4.

Święci Prorocy Boży, Starego i Nowego Testamentu, podają wiele obrazów o naszych czasach i o wydarzeniach, które obecnie się dzieją na świecie. Psalmista Dawid, duchem proroczym spoglądając w przyszłość jako obserwator, mówi: "Pan króluje; wyskakuj ziemio, a wesel się mnóstwo wysep!" (Psalm 97 : 1). Jak pokazaliśmy w Wykładach Pisma Świętego, tom III, wykład IX, to zaczęło być prawdziwe, gdy nasz Pan Jezus, powróciwszy na ziemię, aby ustanowić Swoje Królestwo, objął Swoją wielką moc. Jednak Jego chwalebne panowanie nie prędzej będzie rozpoznane, aż Królestwo Jego będzie zupełnie ustanowione na ziemi.

Że proroctwo Dawida odnosi się szczególnie do naszych czasów, poczynawszy od roku 1878 aż do zupełnego ustanowienia Królestwa, dowodzi następujące orzeczenie: "Obłok i ciemność około Niego; sprawiedliwość i sąd są gruntem stolicy Jego. Ogień przed obliczem Jego idzie, a zapala w około nieprzyjaciół Jego" (wiersze 2 i 3). Jak prawdziwym jest, że chmury i burza nas otaczają w tym Dniu Królewskiej obecności wielkiego Przedstawiciela Jehowy i Wykonawcy Jego zamiarów! Codziennie ciemność,

mrok i niepewność pogłębiają się na wszystkie strony dla tych, którzy nie są zapoznani z zamiarami Jehowy.

OGIEŃ PRZED OBLICZEM JEGO IDZIE

Jeśli zapytałby kto: Dlaczego ten czas Jego obecności jest czasem ucisku i uciśnienia narodów? Odpowiedź na to jest: Ponieważ sprawiedliwość i sąd są gruntem stolicy Jego; On sądzi narody i waży ich na szali. Sąd wykonywany jest według sznuru, a sprawiedliwość według wagi. (Izaj. 28 : 17), celem ustanowienia niezadługo na całej ziemi sprawiedliwych zasad Jego rządu. Nie tylko wszelka niesprawiedliwość będzie objawioną, ale "ogień przed obliczem Jego idzie, a zapala wokoło nieprzyjaciół Jego" (Psalm 97 : 3). Wszyscy dobrowolni i uporczywi przeciwnicy Jego sprawiedliwych dróg zostaną "odcięci", "zniszczeni", "spaleni", "pożarci ogniem gorliwości Jego". – Sofon. 3 : 8.

Dzieło sądu i wynikający z niego czas ucisku jest niezbędnym przygotowaniem do chwaleb-

nego panowania sprawiedliwości, które natychmiast potem nastąpi, i będzie wszystko mądrze prowadzone przez Onego Wielkiego i Świętego, który jest za mądry, by błądził, i za dobry, by być niezycziwym. Prorok zachęca nas, abyśmy się radowali i weselili. (Zob. Psalm 96 : 9-13; 98 : 1-9). Zaiste, iż jest wielki powód do radowania się; nie tylko święci mogą się radować, ale i cała ziemia, a co jest przywilejem świętych, to o tych rzeczach opowiadać mającym uszy ku słuchaniu.

Lecz czy ludzie chcą słuchać, czy nie, mówmy jednak, a gdy niezadługo wielkie uciśnienia tej godziny sądu zaczną wyciskać naukę na sercach ludzi, wtedy błogosławione świadectwo, które słyszeli, stanie się dla nich, jako gojący rany balsam. Dowiedzą się wtedy, że Ten, który uderzył ich w Swoim gniewie i smagał ich w swym niezadowoleniu, jest także miłosiernym i dobrotliwym, i nie chce, by ginęli, lecz raczej, by się do Niego nawrócili, słuchali Jego przykazań i żyli.

A Z ONEJ STOLICY WYCHODZIŁY BŁYSKAWICE

To wśród chmur i ciemności obecnego czasu ucisku, wynikających z ustanowienia Królestwa Mesjaszowego, wypełnia się następujące oświadczenie proroka: "Błyskawice jego oświecają okrąg świata, co widząc ziemia zadrżała". Jak odpowiednią jest ta figura! Prawdziwie błyskawice pośród ciemności chmur i niepewności tego dnia ucisku pojawiają się, przyświecają swą jasnością i oświecają wielkie zasady prawdy i sprawiedliwości, które stoją w zupełnej sprzeczności z nieładem, którym odznacza się dzisiejszy porządek świata. Błyskawice wychodząc od tronu zakrytego chmurami oświecają tu jeden błąd, tam drugi, to znów jeszcze inny.

Niezadługo cały świat będzie obudzony. Już nim jest w znacznej mierze. Z każdym dniem przybywa coraz więcej utrapienia, i cały świat drży z bojaźni, nie wiedząc co z tego wszystkiego się wywiąże, a boi się czegoś jeszcze gorszego. Artykuły naczelne niektórych wielkich gazet tak znakomicie przepowiadają rzeczy, które, według ich twierdzenia, mają na pewno nastąpić po tej obecnej strasznej wojnie (1914-18), że się je czyta, jak gdyby one były pisane z punktu widzenia Teraźniejszej Prawdy. Rewolucja i czarna anarchia jest śmiało przewidywaną, iż poprzedzi wielki okres odbudowy. Wielka Rewolucja francuska jest porównywaną w podobieństwie jak kwietniowy deszczyk, do straszego huraganu w stronach podzwrotni-

kowych. Jak trafnie wypełniają się te słowa Mistrza w odniesieniu do naszych czasów: "Ludzie drętwieć będą przed strachem i oczekiwaniami tych rzeczy, które przyjdą na wszystek świat"; - Łuk. 21 : 26.

Jest rzeczą znamionną, że te błyskawice ustawicznie zwracają uwagę na Słowo Boże, na Złotą regułę, na równe prawa i przywileje wszystkich ludzi, na braterstwo i na wzniosły charakter Jezusa Chrystusa i Jego miłość poświęcającą się dla dobra ogółu, na prawa miłości w przeciwieństwie do praw samolubnych wszędzie przeważających. Jest także znamionnym widzieć jak często w tym czasie wojny i ucisku ludzie światowi zwracają uwagę na prorocтва zawarte w Piśmie Świętym. Dziwią się i zapytują, czy obecny stan rzeczy i ucisk, który wisi nad światem, nie jest wypełnieniem się tych prorocत्व? Ludzie inteligentni widzą, iż się to wszystko zbliża. To wszystko doprowadza ludzi do zastanawiania się nad sprawiedliwością i przyszłym sądem. (Dzieje Ap. 24 : 25), gdyż mają oni nadzieję i wierzą, że w jakiś sposób obecne zło zostanie naprawione a sprawiedliwość zaprowadzona.

Lecz te nagłe i coraz częściej powtarzające się błyskawice, wychodzące z ciemnych chmur, które otaczają niewidzialną i duchową obecność naszego chwalebnego Króla, oświecają zasady praw Bożych i przywodzą je pod rozwagę wszystkich ludzi. O nich rozprawiają nie tylko w codziennych gazetach, ale i w periodycznych pismach, w oficjalnych organach związków zawodowych, po sklepach, po fabrykach, po biurach rachunkowości, na rynkach i różnych zebraniach publicznych. Nawet pogańskie narody prowadzą w tym względzie dyskusje i porównują codzienne życie tak zwanych chrześcijan i obecne zachowanie się narodów, które mienią się być chrześcijańskimi, z charakterem i naukami wielkiego Założyciela chrześcijańskiej religii, wychwalając tego ostatniego a szydząc z tych pierwszych.

CO WIDZĄC ZIEMIA ZADRZAŁA

Z powodu błyskawic Bożych oświecających świat powstaje wszędzie wielkie zaburzenie. Takie warunki nigdy przedtem nie przeważały. Wiele daje się słyszeć złowrogich pomruków niezadowolenia i powstaje niepokój. I cały ruch myśli narodów po całej ziemi przybiera kierunek rewolucyjny. Błyskawice objawiają zepsucie, jakie panuje na świecie, i nieuczciwość uprawianą przez ludzi stojących na wysokich stanowiskach; one pokazują ludziom, iż żyją niżej aniżeli god-

ność człowieka tego wymaga. Lecz jak te rzeczy naprawić, ludzie nie wiedzą, i sprzeczne pojęcia, głosy, teorie objawiają fakty, o których przepowiadali prorocy, gdy mówili: "I rozgniewały się narody", "Przeczące się poganie (narody) buntują?". Cała ziemia trzęsie się od sprzeczek głosów i od uderzeń, które teraz zaczynają przebudzać świat.

TO USŁYSZAWSZY SYON – ROZWESELI SIĘ

Wśród tego wszystkiego zamieszania i ucisku w świecie, jakie jest właściwe usposobienie prawdziwego, poświęconego i wiernego ludu Bożego? Czy on także jest w bojaźni? Ponieważ sąd Pański dosięga i spada na samowolnych i nieposłusznych, przeto cała ziemia "kręci się" i "potacza" jak pijana. (Ps. 107 : 27). Czy święci także są w przerażeniu i uciśnieniu? Wcale nie, bo napisano: "To usłyszawszy Syon rozweseli się, a radować się będą córki Judzkie, dla sądów Twoich, Panie!" (Ps. 97 : 8). Tylko "grzesznicy na Syonie . . . lękają się". (Izaj. 33 : 14). Psalm 91 i 46 pokazują dlaczego święci mają powód do radowania się i mają spokój umysłu i serca, podczas gdy inni płaczą i lamentują. Dlatego, że mieszkają pod osłoną Najwyższego (reprezentowane przez Miejsce Święte w figuralnym Przybytku) i w cieniu Wszechmocnego przebywają (co jest pokazane w figuralnym Przybytku, nad którym był słup obłoku w dzień a słup ognia w nocy). Dlatego, że "Bóg jest ucieczką i siłą" ich. "Tajemnica Pańska objawiona jest tym, którzy się Go boją, a przymierze swoje oznajmuje im". – Psalm 25 : 14.

Przebywającym w ochronie Najwyższego, podczas tych trudnych czasów, dana jest jasna znajomość Boskiego Planu z jego porami i czasami, która czyni ich zdolnymi do zobaczenia zarówno konieczności obecnej metody stosowanej przez Boga w ćwiczeniu świata jak i owoców sprawiedliwości, które z tego wynikną. Wśród burzy i walki tego wielkiego Dnia Pańskiego słyszą rozkazy Wodza armii, a serca ich radują się, ponieważ mają zupełne zaufanie w Jego zdolności do wyprowadzenia porządku z tego wielkiego zamętu. Oni pojmują, iż podczas sądu tego Dnia Pańskiego, Bóg przemawia z nieba – z miejsca Swej władzy, przeto składają dzięki, wspominając na Jego Świątobliwość (Psalm 30 : 4) – na Jego Sprawiedliwość, Mądrość, Miłość i Moc, które zapewniają, iż wyprowadzi wszystkie rzeczy na ogólne dobro.

NIEBACZNI NIE BĘDĄ SŁYSZĘĆ

Psalmista oświadcza, że świat w ogóle będzie w nieświadomości o rzeczywistym znaczeniu obecnych wydarzeń, a zatem znajdzie się w bojaźni i wielkim strachu; zaś ci, którzy będą mieli znajomość cieszyć się będą i będą podnosili swe głowy, ponieważ wiedzą jaki będzie z tego wynik. Niektórzy jednak nie będą zwracać uwagi tak na ucisk świata jak i na głos mówiący z nieba, jeszcze będą się chlubić ze swych bałwanów i dlatego Psalmista mówi: "Niechże będą zawstydzeni wszyscy, którzy służą obrazom, którzy się chlubią w bałwanach" (Ps. 97 : 7). Słowa te przypominają nam przestrożę Apostoła Pawła, gdy mówił: "Patrzcie, abyście nie gardzili Tym, który mówi z nieba" (Żyd. 12 : 25). Apostoł Paweł odzywa się do tych, którzy znają głos Pański i rozpoznawają go, przestrzegając ich, by czasem nie zaniedbali zwracać uwagi na ten głos, gdy Pan przemawia w gniewie i sądzie.

Niestety, są tacy, którzy nie zwracają uwagi na przestrogi i, chociaż znają głos Pański, to jednak nie chcą go więcej słuchać i być mu posłusznymi. Odwracają się od tego, który mówi z nieba, a zwracają się ku bałwanom, które zbłąkane ich serca wystawiły na miejsce prawdziwego Boga. Te "ryte obraży" są dziełem ich własnych rąk, są to ludzkie filozofie i nauka "fałszywie tak nazwana" obecnego złego dnia. Odrzucający świadectwo Boże, gdy już raz je usłyszeli, najczęściej popadają w jedną z tych form czci bałwochwalczej panujących obecnie, lub przerzucają się z jednej do drugiej.

Wszyscy tacy na pewno będą zawstydzeni, wystawieni na poharńbienie i zamieszanie; ich bałwany zostaną zniszczone. Dobrowolny grzesznik, będąc raz oświecony i błogosławiony wpływem Ducha świętego i Prawdy, nie ujdzie sprawiedliwej kary za swoje uczynki, powiedział apostoł. Paweł w liście do Żydów 12 : 14-19 wykazuje niebezpieczeństwo, jakie grozi dzieciom Bożym, i przestrzega ich o straszej karze, jaka by spadła na tych, którzy by się odwrócili od świętego przykazania im podanego. Apostoł Paweł opisuje tu sceny, jakie towarzyszyły zaprowadzeniu starego Prawa Zakonu, i pokazuje, iż to było obrazem na wydarzenia, które będą towarzyszyć ustanowieniu Nowego Prawa Zakonu, przy końcu obecnego wieku, pod kierownictwem większego od Mojżesza, tj. Pana naszego Jezusa Chrystusa.

Góra (Królestwo) Domu Pańskiego zaczyna być ustanawiana na wierzchu gór, zajmując miejsce wielkich królestw tego świata, i wywyższana ponad pagórki, tj. mniejsze rządy (Izajasz 2 : 2). Ciemność i chmury, ucisk, zwątpienie i uciśnienie narodów są wokoło niej. (Ps. 97 : 2); grzmoty i błyskawice powodują, iż ziemia się

trzęsie jak to miało miejsce na górze Synaj, gdy Izrael drżał z bojaźni. (2 Moj. 19 : 1-25). I teraz, od wiosny 1878, Bóg "postanowił Króla swojego nad Syonem, górą świętą jego" (Psalm 2 : 6). Jeżeli ci, co nie chcieli słuchać Mojżesza i potajemnie znieważali ceremonię przy Górze Synaj, ponieśli śmierć natychmiastową, jakże my możemy ująć, jeżeli znieważymy głos wielkiego Pośrednika Nowego Przymierza i ważne okoliczności, jakie towarzyszą teraz jego ustanawianiu?

KOŃCOWE MYŚLI

Widzimy jak chmury ucisku się zbierają. Słyszemy głos grzmotów sądu. "Pan mówił i przyzwał ziemię od wschodu słońca aż do zachodu jego" (Psalm 50 : 1). Widzimy jak błyskawice prawdy i sprawiedliwości rzucają swe światło i jak cała ziemia jest obecnie w trakcie poruszenia, i to poruszenie zakończy się zupełnym obaleniem wszystkich istniejących instytucji, systemów i rządów. Obecne wydarzenia przemawiają jakby głosem trąby. Jak mamy patrzeć na te rzeczy? Zapewne, drodzy bracia, iż z powagą i ze czcią! Zapewne będziemy czuć

—oOo—oOo—oOo—oOo—oOo—

PODNIESIONY W WICHRZE

Lekcja z drugiej Księgi Królewskiej 2 : 1-11

"Chodził Enoch z Bogiem, a nie było go więcej". — 1 Moj. 5 : 24.

Pismo Święte mówi nam o trzech mężach, którzy zniknęli z ziemi — Bóg ich zabrał. O jednym z nich, Enochu, powiedziane mamy, że nie umarł. O drugim, Mojżeszu, jest powiedziane, że umarł i był pogrzebany. O trzecim, który jest przedmiotem naszej lekcji, nie jest nic powiedziane czy umarł czy nie; lecz naszym przypuszczeniem jest że umarł.

Niebo, do którego Eliasza był wzniesiony w wicherze, było sklepieniem niebieskim, czyli powietrzem, gdzie ptastwo lata. Zabranie go w taki sposób było w tym celu aby dopełnić typowych szczegółów jego życia, jak to zobaczymy później. Że Eliasza ani Enoch nie wstąpili do nieba, w tym znaczeniu aby przejść do niebiańskiego, czyli duchowego stanu i przed obliczność Bożą, jest wyraźnie poświadczane przez Jezusa, który powiedział: "Nikt nie wstąpił do nieba tylko Ten, który zstąpił z nieba, Syn człowieczy" (Jan 3 : 13). Chociaż o Enochu jest powiedziane, że został przeniesiony aby nie oglądał śmierci, to jednak nie jest powiedziane, że on został przeniesiony do nieba; a słowa naszego Pana zdają się dowodzić, że

i modlić się, aby czasem, "gdy obietnica wejścia do odpocznienia jego jest jeszcze ważną, nie okazało się, że ktoś z nas pozostał w tyle". (Żydów 4 : 1-NP). Będziemy postępować z wielką ostrożnością, abyśmy mogli nasze powołanie i wybranie mocnym uczynić.

W tym okresie pełnym i obfitującym w różne wydarzenia wszystko cokolwiek może być poruszone, zostanie poruszone, a tylko nieporuszone rzeczy, tj. Prawda i Sprawiedliwość pozostaną. (Żydów 12 : 25-29). Każdy, ktokolwiek został powołany do uczestnictwa w Królestwie, musi być miłośnikiem sprawiedliwości — taki, który by z odwagą i dobrocią stał w obronie Prawdy bez względu na to jak wielu by przeciw niej powstawało. Wszyscy inni będą potrząśnięci i odpadną od tej gromady. Ułuda i sidła tego "dnia złego" dokonają tego dzieła. Przy końcu tylko prawdziwi pozostaną. "Przełożajmy się! tego oczekując, starajcie się, abyście bez zwały i bez nagany od niego znalezieni byli w pokoju" (2 Piotr 3 : 14), gotowi wejść do odpocznienia, które jeszcze zostaje.

W.T. 5989—1916

on nie został tam przeniesiony. Gdzie Enoch znajduje się obecnie, nikt nie wie. Wszystko co możemy uczynić to tylko wiarą uznać ten fakt.

Być może iż przeniesienie Enocha było w celu aby pokazać w przyszłości, że zachowanie naszego rodzaju przy wiecznym życiu, było w zupełności możliwym dla Boga — że tylko z powodu grzechu, Adam i jego dzieci musieli umrzeć, oraz, że gdy grzech i śmierć będą usunięte przez Chrystusa w Jego królestwie i gdy chętni i posłuszni z ludzi będą doprowadzeni do doskonałości, nie będą już więcej umierać. Zachowanie Enocha, niedoskonałego człowieka, przez pięć tysięcy lat, Boską mocą, będzie naczyniem świadectwem dla ludzkości i wielką pomocą dla ich wiary, gdy dzieło restytucji zacznie się rozwijać. Sam Enoch jest jednym z owych starodawnych ojców, którzy w Tysiącleciu będą "księżętami", czyli władcami po całej ziemi, przedstawicielami duchowego królestwa Chrystusowego. "Miasto ojców twych, będziesz mieć synów, których postanowisz księżętami po wszystkiej ziemi". — Psalm 45 : 17.

ELIASZ FIGURĄ NA KOŚCIOŁ

Jak Melchisedek (ówczesny król i kapłan) przedstawiał, czyli był figurą na Kościół w chwale, tak samo rozumianym jest przez badaczy Pisma Św., że Eliaz prorok był figurą na Kościół w ciele — z tej strony zasłony — od Jezusa aż do obecnego czasu. Na długi czas po śmierci tegoż proroka, Bóg powiedział Izraelowi: "Oto Ja wam pošę Eliasza proroka, pierwaj niż przyjdzie on wielki i straszny dzień Pański, aby obrócić serca ojców ku synom, a serca synów ku ojcom ich, abym przyszedłszy, ziemi przekleństwem nie skarał" — uciskiem jakiego nie było odkąd narody zaczęły być (Mal. 4 : 5, 6). Jan Chrzciciel, jako poprzednik Jezusa w ciele, był również figurą na tego większego Eliasza (Kościół w ciele), poprzednika Mesjasza w chwale. Jak Janowi Chrzcicielowi nie udało się pojednać ludność Izraelską z ojcami (z Abrahamem, Izaakiem i Jakubem), podobnie, według Boskiego przejrzenia, Kościołowi w ciele nie udało się sprowadzić pokoju dla świata.

Jak po nieudanej misji Jana Chrzciciela nastąpiło zburzenie narodu Izraelskiego, w roku 70 po Chr. tak po nieudanej misji Kościoła w ciele, aby obrócić serca ludzi ku sprawiedliwości, nastąpić miał, według zamiaru Bożego, wielki i jak świat szeroki ucisk, który upokorzy człowieka i przygotuje drogę do ustanowienia królestwa Bożego w mocy i chwale.

PORWANY W WICHRZE

Wielu chrześcijan nie zauważyło, że nie tylko zachodzi różnica pomiędzy zbawieniem niebiańskim, jakie Bóg przygotował dla Kościoła, a zbawieniem ogólnym, czyli restytucją przygotowaną dla świata (Dzieje Apos. 3 : 19-21), ale że ponadto dwie odrębne klasy Kościoła są przedstawione w Piśmie Św. Najpierw mamy wierne królewskie kapłaństwo, zwane też "Ciałem Chrystusowym", z Jezusem jako Głową. Członkowie tegoż ciała mają obiecanie, że usiedzą z Chrystusem na Jego stolicy, aby sądzić świat w Jego królestwie. Tę drugą klasę zbawionych na poziomie duchowym, Pismo Św. nazywa "Wielkim Gronem", którego liczby nikt nie zna (Obj. 7 : 9). Jest to klasa inna od Kościoła, którego liczba jest wyraźnie ustalona jako sto czterdzieści i cztery tysiące.

Kościół nazwany jest w Piśmie Św. "Małym Stadkiem" i "Królewskim Kapłaństwem"; Wielkie Grono zaś są pozafiguralnymi Lewitami. Wybrani zasiądą na stolicy z Chrystusem, gdy zaś

ta druga klasa znajdzie się przed stolicą. Podczas gdy członkowie Małego Stadka dostąpią korony chwały, członkowie tego większego grona mieć będą tylko palmy zwycięstwa. Gdy wybrani będą żywymi kamieniami w Świątyni Bożej, która wnet ma być zbudowana, w pierwszym zmartwychwstaniu, aby być miejscem spotkania między Bogiem a ludźmi na tysiąc lat, członkowie wielkiego grona, klasy Lewickiej, nie będą żywymi kamieniami ani filarami w tej Świątyni, chociaż mieć będą przywilej służenia Bogu w Jego Świątyni, we dnie i w nocy.

Znalazłszy w Piśmie Św., że Eliaz był figurą na klasę wybranych, badacze tegoż Pisma skłaniają się do tej myśli, że Elizeusz jest prawdopodobnie figurą owej drugiej klasy duchowej, czyli pozafiguralnych Lewitów. Elizeusz stał się towarzyszem i sługą Eliasza przy końcu doświadczeń tego ostatniego. Owe kilka okazji, przy których Eliaz zachęcał Elizeusza aby pozostał na miejscu i jemu dalej nie towarzyszył, mogłoby przedstawiać doświadczenia i trudności na drodze Kościoła tu na ziemi. Trudności te jakoby nasuwały myśl klasie Elizeusza aby nie naśladowali ich gorliwszych braci z klasy Eliasza. Te różne przystanki tych proroków i ich rozmowy mogą przedstawiać pewne dzieło przesiewania i podziałów, a ci co w tym wszystkim trwać będą nadal, mogą być uważani jako należący do klasy Elizeusza. Którzykolwiek odpadną, nie są z żadnej z tych dwu klas.

WÓZ I KONIE OGNISTE

Jeżeli to tłumaczenie Eliasza jako figury jest trafne to lekcją byłoby, że zakończenie kariery Kościoła w ciele nastąpi nagle. Wóz ognisty może okazać się ognistymi doświadczeniami, czyli ostrymi prześladowaniami, które spowodują rozdział pomiędzy klasami Eliasza i Elizeusza. Wicher, który poniósł Eliasza w niebo (na powietrze) jest obrazem czyli figurą jednolicie w Piśmie Św. stosowaną do wielkiego zamieszania i sporu — jakoby cyklon, trąba powietrzna.

Groźba ta nie będzie zupełną niespodzianką dla klasy Elizeusza ani dla synów prorockich, którzy mogliby tu przedstawiać pewną klasę badaczy Biblii, którzy nie uczynili pełnego poświęcenia swego życia Panu i którzy przeto nie będą nadawali się do duchowego stanu jako członkowie klasy Eliasza ani Elizeusza.

W.T. 4757-1911

jaszowi, przez potężny wiatr, który rozłamywał skały. R2334-98.

Silne wiatry zdają się być użyte w Biblii jako symbol wojny. R2334-98.

Upadli aniołowie byli powstrzymywani przez te wszystkie wieki. Wiatrom tym nie było dozwolone wiać; na wielką burzę którą oni chętnieby wywołali, nie nadszedł jeszcze czas i burza ta nie zacznie szaleć prędzej aż 144 000 zostaną popieczętowani na ich czołach. Q738.

NA ZIEMIĘ — Społeczeństwo. A396.

Ziemia oznacza porządek społeczny, cywilne rządy, zorganizowane społeczeństwo. R4880-11, 4822-11.

Te wiatry nie będą wiać na ziemię ku jej szkodzi dopóki nie nastąpiznaczony czas. R5496-14. ANI NA MORZE — Niespokojne, burzliwe, niezadowolone masy ludzi. A396.

Morze przedstawia wzburzone masy ludu, które z mniejszą lub większą gwałtownością szumią i uderzają o ziemię, czyli w rządzące władze. R4880-11.

Morze przedstawia zdeorganizowane masy ludzi. R4822-11.

ANI NA ŻADNE DRZEWO — Drzewa przedstawiają domowników wiary. R4823-11.

7 : 2 I WIDZIAŁEM — Czas obecny jest czasem pieczętowania sług Bożych na ich czołach, zanim wybuchnie burza ucisku (Obj. 7 : 2, 3); a każda "mądra panna" powinna skorzystać z obecnej sposobności, zarówno aby dać sobie własne czoło popieczętować teraźniejszą prawdą i aby wziąć udział w pracy żniwa, pieczętując czoła innych, należących do klasy pszenicy i gromadząc ją do gumna Pańskiego, zanim przyjdzie noc. C232. MAJĄCEGO PIECZĘĆ — Teraźniejsza prawda. C232.

Pieczecią tą jest prawda. "Poznacie prawdę, a prawda was wyswobodzi" (Jan 8 : 32).

R4880-11.

KTÓRYM DANO, ABY SZKODZILI ZIEMI — Złe duchy czynić będą wszystko zło, jakie tylko będzie w ich mocy, co jednocześnie stanowić będzie próbę dla wszystkich upadłych aniołów. "Związki" będą z nich zdjęte dla doświadczenia ich czy będą nadal postępować przeciwko woli Bożej. R4880-11.

7 : 3 NIE SZKODŹCIE ZIEMI — Dzieło pieczętowania klasy wybranych, duchowego Izraela, Małego Stadka, składającego się ze stu czterdziestu czterech tysięcy wybranych z Babilonu, dokonuje się zanim wichry wielkiego ucisku zostaną rozpuszczone na świat. R2160-97.

Obecny i sprzyjający czas, ze swoimi większymi swobodami i korzyściami pod każdym względem, został urządzony przez Boga w celu pieczętowania prawdziwych sług Bożych na ich czołach (intelektualnie, prawdą). B264 (str. ang).

Żli aniołowie już dawno by zaszkadzili symbolicznej ziemi, morzu i drzewom, gdyby ich

Boska moc nie powstrzymała. R4822-11.

Wielki ucisk rozpocznie się skoro tylko wierni będą wszyscy "zgromadzeni" i "zapieczętowani". R4822-11, 2443-99, 1619-94, 1279-91.

To będzie miało coś do czynienia z pozwoleniem na ten okropny ucisk, który przyjdzie na świat jako kataklizm. R5470-14.

AŻ (my) — Święci Pańscy stojący po tej stronie zasłony mają także bardzo ważne dzieło do spełnienia. Ich misją jest zgromadzić razem wybranych i popieczętować im czoła (intelektualnie) znajomością prawdy. C343.

Mysł, jaka się z tego nasuwa, jest, że Bóg, w tym czasie, przy zakończeniu tego wieku Ewangelii, udzieli Swoim sługom takiego umysłowego wyróżnienia, jakiego inni mieć nie będą; że będzie w tym czasie wielkie dzieło pieczętowania, oraz że ci, którzy znajdować się będą w harmonii z Bogiem, będą Jego sługami w tym dziele pieczętowania. R4880-11.

"Aniołowie" lub posłańcy, którzy kładą tę pieczęć są tymi samymi posłańcami, co ci, o których wspomniał nasz Pan, kiedy oświadczył, że w czasie żniwa, przy końcu tego wieku, posle aniołów swoich z wielką trąbą (siódma trąba), i zgromadzą wybranych jego z czterech stron świata z jednego krańca nieba aż po drugi. (Mat. 24 : 31). R1279-91.

Każdy, który jest popieczętowany staje się narzędziem do pieczętowania drugich skoro tylko jest sam popieczętowany. R1279-91; C232.

Każdy powinien stawić sobie to pytanie: Co ja czynię, aby być pomocnym w popieczętowaniu drugich, wobec tego, że otrzymałem intelektualną pieczęć znajomości prawdy? R1423-92.

Jak tylko otrzymaliście to pieczętowanie na czołach swoich, zaraz zauważyliście, że wasz umysł stał się bystrzejszym i światlejszym przez wyrozumienie Boskiego charakteru, Boskiego Planu oraz Słowa Bożego jak nigdy przedtem. Q87.

O pieczętowaniu Kościoła jest mówione, że tyle a tyle ma być z każdego pokolenia, z tą myślą, że wszyscy ci mają być popieczętowani na czołach swych, zanim czas wielkiego ucisku przyjdzie na świat. R2443-99.

Pomiędzy czasem, kiedy Babilon został odrzucony, czyli kiedy odpadał od łaski (1878), a czasem, kiedy miały przyjść na niego plagi, czyli uciski, była krótka przerwa, w ciągu której ludzie wierni Bogu mieli być o tym powiadomieni i zgromadzeni na zewnątrz Babilonu. C177, 178.

Jak tylko to pieczętowanie świętych zostanie uskutecznione a wybrani zostaną w taki sposób odznaczni, gdy tylko wiek obecny się skończy, wtenczas one cztery wiatry, trzymane przez czterech aniołów, będą uwolnione w celu aby wiały na ziemię. R4880-11, 519-83*

Jak już w przeszłości zaznaczyliśmy, Pismo Święte przepowiada uformowanie się wielkiego

związku religijnego, który będzie sprawował pewną polityczną władzę na całym świecie. W tym czasie, jak spodziewamy się, nasze publikacje będą zatrzymane. Nasi nieprzyjaciele chcieliby to uczynić teraz, ale nie mogą, bo ci "czterej aniołowie" powstrzymują burzę. Ale gdy to nastąpi, to będzie znakiem, jak rozumiemy, zamknięcia drzwi sposobności do członkostwa w Kościele wybranych. (Mat. 25 : 10). R1448-92. **POPIECZĘTUJEMY** – Pieczętowanie na czołach wskazuje, że umysłowe zrozumienie prawdy będzie oznaką, czyli pieczęcią, która oddzieli i odróżni sługi Boże od sług i popleczników Babilonu. C178; B187; R4880-11, 2160-97.

Pieczęć lub znak Boskiej łaski na ich czole, to jest widoczny intelektualny dowód Boskiej łaski na ich czole, wyciśnięcie ducha prawdy jak i słowa prawdy. R2160-97.

Pieczętowanie posuwa się naprzód. Codziennie i co godzina święci Boży są poszukiwani i pieczętowani na "czołach ich" (intelektualnie) jasnym zrozumieniem "tajemnicy Bożej". (Obj. 10 : 7). R1279-91.

Przez studiowanie Biblii poznali, że wiatry sporu, obecna wojna (pierwsza wojna światowa – tłum), były powstrzymywane mocą Bożą przez lata, w czasie kiedy lud Boży otrzymywał więcej znajomości z tej Księgi, co symbolicznie wyrażone jest jako popieczętowanie świętych na czołach ich. R5753-15.

Rozumiemy, że popieczętowanie i zgromadzenie odnoszą się do tej samej rzeczy. (Mat. 34 : 31). R1279-91.

Na ich czołach, w ich umysłach, prawdą. R5496-14, 4880-11.

Te symboliczne wiatry przedstawiają walkę, anarchię, wielki czas ucisku, który jest powstrzymany mocą Bożą aż do uzupełnienia dzieła żniwa, czyli popieczętowania żyjących członków klasy Kościoła teraźniejszą prawdą. R4822-11.

Badacze Pisma Świętego poznali, przez studiowanie Biblii, że wiatry sporu były powstrzymywane mocą Bożą przez lata, w czasie kiedy lud Boży otrzymywał więcej znajomości z tej Księgi, co symbolicznie wyrażone jest jako popieczętowanie świętych na czołach ich. R5753-15.

Bóg przygotowuje Swoich wiernych przez udzielanie im większej znajomości Szej woli i Swego Planu. R1221-90.

Pan Bóg przyjmując nas za Swoją lud, czyni to, że serca nasze stają się czułe, miękkie, a jako Nowe Stworzenie, oddajemy się zupełnie Jemu. Wtedy On wyciska na nas podobiznę Swojego charakteru i podobieństwa i znajdujemy się w procesie pieczętowania przez ducha świętego. Jest jeszcze dalsze pieczętowanie, o którym jest wzmianka w księdze Objawienia. To jest pieczętowanie na czołach. To pieczętowanie jest inne. Teraz odbywa się pieczętowanie na czołach, co znaczy wyciskanie albo oświecanie rozumu.

Q87/65.

Ten krótki spokój, jaki obecnie doznajemy w tym czasie przyjemnym i podczas którego mamy wielką wolność i wielkie korzyści pod każdym względem, jest urządzony przez Boga dla popieczętowania prawdziwych sług Bożych na ich czołach (intelektualnie, prawdą). B296; R969-87.

Mamy to przeświadczenie, że ci, którzy są prawdziwymi sługami Bożymi, prawdziwymi Izraelitami, będą popieczętowani na ich czołach, czyli otrzymają intelektualne zrozumienie prawdy, dostateczne zrozumienie, żeby ono mogło ich podtrzymać, zanim konflikt stanie się powszechnym. R949-87.

Aż wszyscy wybrani zostaną uznani od Boga, rozpoznani i ukompletnieni. Q738.

SŁUGI BOGA NASZEGO – Żyjący członkowie klasy wybranych, klasa Syonu, poświęceni, dojrziała pszenica, a nie inni. R4880-11, 4822-11, 1470-92, 1279-91; SM187:4.

Pieczętowani przedstawiają dojrzałą pszenicę, która ma być zsypana do Niebiańskiego guma. SM187.

Klasa Syonu będzie wyróżniona i odłączona od innych, a korzyścią dla niej będzie przeważanie Boska mądrość i znajomość udzielone jej z przyczyny jej posłuszeństwa w poświęceniu. R1470-92.

Pieczętowanie jest dokonane tylko na poświęconych. R1279-91.

NA CZOŁACH ICH – Chociaż jesteśmy już w dniu Pańskiej obecności i na początku wielkiego ognia ucisku, to widzimy, że wszystko dzieje się tak jak w symbolu podano – burza jest powstrzymana, aż wierni słudzy Boży zostaną "popieczętowani na czołach ich", to znaczy, dopóki nie dostaną oni intelektualnego zrozumienia czasu, obecności, itd., co nie tylko zadowoli ich, ale nadto uchroni ich, oraz będzie znakiem, pieczęcią, czyli dowodem ich synostwa. B187, 263; R5883-16, 5715-15, 4880-11.

Otrzymają osobiste pojęcie o planie Boga. C248, 343.

Będzie im dana intelektualna ocena Boskiego planu. R1448-92.

Otrzymają intelektualne zrozumienie rzeczy przyszłych i ich stosunku z Boskim planem, co się tyczy ustanowienia Królestwa Bożego. R683-84.

Intelktualnie. R5883-16, 5496-14, 1677-94, 1619-94, 1470-92, 1221-90; Q731.

Jasne i intelektualne zrozumienie teraźniejszej prawdy. R5715-15, 5496-14, 1943-96; B263.

To pieczętowanie na czołach oznacza umysłowe ocenianie Boskich rzeczy i jest ściśle związane z dziełem żniwa. SM187.

Aby mogli przejść przez większość tego ucisku z radością opartą na tej umiejętności. R1470-92.

7 : 4 I USŁYSZAŁEM LICZBĘ – Bóg wybrał liczbę

mających być wywyższonymi, i postanowił jaki ma być ich charakter, jeżeli mają oni zapewnić sobie powołanie i wybranie, oraz miejsce w tak wysoce chwalebnym gronie. E465; R1879-95.

Jak gromadka Gedeona, te 144 000 mają być wysortowanym i wybranym gronem. R1280-91. **POPIECZĘTOWANYCH** — "Ci są, którzy naśladowują Baranka, gdziekolwiek idzie" (Obj. 14 : 4) i którzy będą stać z Barankiem na górze Syon i siedzieć z Nim na stolicy Jego. R5371-13.

STO CZTERDZIEŚCI I CZTERY TYSIĄCE — Mamy wszelkie powody do wierzenia, że określona stała liczba wybranych jest tą samą, jaką kilka razy spotykamy w Objawieniu, mianowicie 144 000 "odkupionych spośród ludzi". F215.

W siódmym rozdziale Księgi Objawienia mamy obraz Kościoła, pozafiguralnego królewskiego kapłaństwa. Następnie podany jest obraz klasy pozafiguralnych Lewitów. Pierwszy z tych obrazów pokazuje liczbę określoną, sto czterdzieści i cztery tysiące — po dwanaście tysięcy z każdego pokolenia Izraelskiego. R5532-14, 3086-02, 3026-02. (Zobacz ostatnie komentarze do 1 Moj. 15 : 13).

Miesięczny nakład "Strażnicy" sięga przeciętnie około dziesięciu tysięcy egzemplarzy. Sądząc po listach otrzymanych, obliczamy, że spośród tych czytelników jest około cztery tysiące zupełnie poświęconych. Jeżeli jest tyle poświęconych i wiernych obecnie żyjących, jest to wielka proporcja w stosunku do zupełnej liczby 144 000, która ma być przysposobiona podczas tych 1900 lat wieku Ewangelii, i do przeciętnej rocznej liczby, która wynosi około 76 osób. R1280-91.

Kiedy pomyślimy o fakcie, że członkostwo w "królewskim kapłaństwie" oznacza zupełne, żywe ofiarowanie samego siebie Panu i Jego sprawie, i osiągnięcie, podczas ofiarowania, owoców Ducha jak łagodność, cichość, wytrzymalność, braterska uprzejmość, miłość, dziwujemy się raczej, że aż 144 000 mogło być znalezionych w minionych dwunastu stuleciach. R2782-01.

Izraelici byli najpierw wezwani, aby się stali tym Królewskim Kapłaństwem. (2 Moj. 19 : 5, 6). W dniu Pięćdziesiątnicy niektóre wierne resztki z owych dwunastu pokoleń Izraela, zostały pomazane Duchem świętym, jako zarodek, czyli najpierwsi członkowie Kościoła. Nieco później drzwi sposobności zostały otworzone poganom i wszyscy, którzy z pogan przyjmowali Chrystusa, zajmowali miejsce w dwunastu pokoleniach, zapęłniając opróżnione miejsca. R5532-14, 5231-13.

Wywodząc myśl z Objawienia 7 rozdz. i biorąc pod uwagę liczbę Pańskiego ludu w "maluczkim stadku" — sto czterdzieści cztery tysiące, oferta ta była pierwotnie uczyniona dla dwunastu pokoleń cielesnego Izraela, inni w późniejszym czasie zajęli miejsce tych, którzy byli najpierw powołani, czyli najpierw zostali uznani

za owce, lecz okazali się niegodnymi.

R4732-10, 3528-05.

Ci z pogan byli owymi dzikimi gałązkami, wszczepionymi w dobre drzewo oliwne, aby dopełnić liczbę członków ciała Chrystusowego, na miejsce tych gałęzi, które były odłamane.

R5964-16, 2473-99, 2442-99.

W tym obrazie przedstawiona jest klasa wybranych, Małe Stadko, któremu upodobało się Ojcu Niebieskiemu dać królestwo, jako współdziedzicom z ich Panem i Odkupicielem.

R5231-13.

To Małe Stadko — wszystkich razem tylko 144 000 — stanowić będą wierne ostatki cielesnego Izraela, wybrane na początku tego wieku Ewangelii, a także wierne ostatki z Kościoła pogan, wybrane w tym wieku. R5548-14.

Ponieważ tylko resztką tego narodu Żydów przyjęła Chrystusa, jako swego Zbawiciela, gdy się im okazał, zaproszenie poszło do Pogan i przez cały ten wiek Ewangelii wybieranie odbywało się spośród narodów ziemi oprócz Żydów. Q756.

Zbawienie tej klasy będzie przemianą do stanu niebieskiego, gdy zaś ludzkość będzie miała sposobność zbawienia w ciele, dojścia do ludzkiej doskonałości i wiecznego żywota. Q630:1.

ZE WSZYSTKICH POKOLEŃ — Zupełna liczba nie została w cielesnym Izraelu znaleziona. "Czego Izrael szukał, tego nie dostał; ale wybrani dostąpili a inni zatwardzeni są" (Rzym. 11 : 7). Podczas wieku Ewangelii Bóg uzupełniał tę klasę wybranych, wypełniając liczbę wymaganą — sto czterdzieści i cztery tysiące — przeznaczając każdemu z wybranych, jedno z tych miejsc opróżnionych. R5371-13, 5532-14, 5231-13.

Po odrzuceniu Izraela od Boskiej łaski, wysokie powołanie przeszło do Pogan, aby z nich wziąć "lud imieniowi Pańskiemu", (którzyby nosili imię Chrystusowe) i dopełnić postanowionej liczby 144 000 wybranych. W ten sposób my powołani z pogan, byliśmy zaproszeni, aby uzupełnić brak w liczbie wybranych Izraela.

R3586-05, 3528-05, 2473-99; Q628:1.

Jak pokolenia zajmowały różne pozycje, jak to pokazują prorocтва do nich się stosujące, tak prawdopodobnym może być że i pomiędzy świętymi będzie dwanaście odmiennych wyróżnień, czyli rang. R4654-10.

Według pierwotnego zarządzenia Bożego, pełna liczba wybranych miała być wzięta z cielesnego Izraela, jakoby Bóg nie wiedział, że cielesni Izraelici odrzucają i ukrzyżują Pana. Plan był ułożony na tej Izraelskiej podstawie. R5231-13, 5532-14, 4732-10, 3528-05, 3026-02; Q628.

Z pewnego punktu widzenia, tych dwanaście pokoleń naturalnego Izraela było typem na dwanaście pokoleń duchowego Izraela. CR485; NS359.

My powołani z Pogan, byliśmy zaproszeni, aby dopełnić braków z Izraela i zostaniemy jakoby podzieleni pomiędzy dwanaście pokoleń

Izraelskich, chociaż Pismo Święte nie mówi według jakiej reguły wyróżnień dokonany będzie ten podział. R3586-05, 5532-14, 5231-13, 3528-05, 2783-01, 2473-99; Q628, 629; NS359.

Które stanowią królewskie kapłaństwo.

R3086-02.

SYNÓW IZRAELSKICH — Ci z cielesnego Izraela, którzy utrzymali się w społeczności z Bogiem, nie zostali wytłamani ze swego stanowiska, ale z cielesnego Izraela przeniesieni zostali do duchowego, czyli stali się zarodkiem Izraela duchowego. R4654-10; Q606:3.

Cielesny Izrael był narodem figuralnym; prawdziwym Izraelem Bożym jest Duchowy Izrael. NS359.

7 : 5 **Z POKOLENIA JUDOWEGO** — Zachodzi pewna możliwość, że ponieważ nasz Pan jest "Lwem z pokolenia Judy", pewne specjalne stopniowanie może być w tym pokoleniu; tak że to "królewskie kapłaństwo" może być podzielone na dwanaście różnych klas. R4654-10.

7 : 6 **Z POKOLENIA MANASESOWEGO** — Jak jedno z pokoleń Izraela było odcięte i nie zostało wspomniane w wyliczeniu podanym w Księdze Objawienia, ale zastąpione zostało pokoleniem Manasesa, tak i spomiędzy apostołów Jezusowych, Judasz został pominięty a inny był na jego miejsce naznaczony. R5002-12.

7 : 9 **A OTO LUD WIELKI** — Pan zaznaczył, że podczas gdy maluczkie stadko będzie mieć udział w Jego chwale i zaszczytach jako Oblubienica, ta wielka kompania reprezentowana przez bardziej liczne srebrne naczynia, będzie na służbie w Jego świątyni. HG752.

Biblia nam mówi o klasie wielkiej kompanii jako o klasie "wielkiego ludu", jak gdyby klasa głupich panien była liczniejsza od klasy mądrych panien. R5656-15.

Ta klasa istniała przez cały ten wiek, lecz większość tej klasy żyjąc obecnie, możemy właściwie powiedzieć o niej, że ona niby stanowi całość, gdyż sposób w jaki ona jest traktowana przedstawia sposób traktowania wszystkich innych z tej klasy w przeszłości. R3445-04; T77, 78.

W czasie ucisku nastąpi oczyszczenie wielkiego mnóstwa wierzących, którzy dla bojaźni śmierci nie wykonali przyjemnej ofiary Bogu, a przeto mniej lub więcej zostali pokalani światowymi drogami i ideami. C414.

Wierne ale niezbyt posłuszne dzieci Boże, obciążone, posiadając gorliwość, lecz nie według umiejętności, i mniej lub więcej zaprzątnięte duchem światowym. D718.

Chociaż ich wiara i gorliwość, będąc doświadczane, nie okazały się dostatecznymi, by ich zaliczyć w poczet kapłanów, to jednak ich wiara, chęć i gorliwość w ofiarowaniu się aż do śmierci objawiały szczerłość ich serc jako Lewitów. Aczkolwiek poświęcili się zupełnie, to jednak nie

jest to dostatecznym, muszą jeszcze udowodnić, że miłują oni Boga z całego serca i nie zaparliby się Go za żadną cenę, chociaż nie dosyć są wierni i gorliwi w poświęceniu się w służbie Bożej. F149, 150.

Ci okażą się wiernymi Panu, ale nie dosyć wiernymi, aby stanowić klasę oblubienicy. R5532-14.

Wielki lud wspomniany w Objawieniu 7 : 9, składa się z takich, którzy nie doszli do najwyższego punktu ofiary wymaganej przez Pana, jednak nie okazali się niewiernymi w ich ostatecznej próbie. R4998-12; Q604:1.

Otóż zsumowanie pisma o tej klasie. R4079-07:

— Losowanie w wyborze dwóch kozłów (3 Moj. 16 : 7-10). C67.

— Dwa kwaszone chleby na obracanie, 16 Nisan. (3 Moj. 23 : 17). R2270-98.

— Dwie części wytracone. (Zach. 13 : 8). R3776-06.

— Włączone w niebieskie nasienie. (1 Moj. 15 : 5; 22 : 17). R2067-96.

— Srebrne naczynia na Balsazarowej uczcie. (Dan. 5 : 2). R2498-99.

— Srebra w ogniu pлавящего. (Mal. 3 : 3). R3684-05.

— Pięć było głupich. (Mat. 25 : 2). F84; C95.

— Budowanie z drzewa, siana i słomy. (1 Kor. 3 : 12). T78, 79.

— Włączeni do synów odpornych. (Kol. 3 : 6). R2481-99.

— Pamiętajcie na żonę Lotową. (1 Moj. 19 : 26). C213.

— Grzeszący przeciwko ich przymierz. (Psalm 1 : 1). R2698-00.

— Przez całe życie podlegli byli niewoli. (Do Żydów 2 : 15). T78, 79.

— Dziesięciu szpiegów z Kalebem i Jozuem. (4 Moj. 13 : 31). R4046-07.

— Abdyjasz. (1 Król. 18 : 3). R3401-04.

— Dwoistego umysłu, niestateczny. (Jak. 1 : 8). R4079-07*

— Abiju i jego obcy ogień. (3 Moj. 10 : 1). R4031-07.

— Żniwo pominęło, a myśmy nie wybawieni. (Jerem. 8 : 20). D717, 718.

— Niepożyteczny sługa. (Mat. 25 : 24). R2766-01, 3871-06.

— Zły sługa, nie posiadający ducha Mistrza. (Mat. 18 : 28). R2667-00, 3802-06.

— Z wielkiego ucisku. (Obj. 7 : 9-14). C413, 414; F150.

— Wyzwoleni po bólach Syjonu. (Izaj. 66 : 8). R1649-94.

— Módlcie się, aby nie było uciekanie wasze w ziemie. D717.

— Rzeź baranków. (Izaj. 34 : 6). D38.

— Zachowani tak jako przez ogień. A400; T78.